Den heliga kyrkan – Mitt hus skall kallas ett bönens hus

Matt 21:12–13

Inledning – En sorglig men ärlig spegel

När Jesus steg in i templet i Jerusalem såg han något som brände i hans hjärta.
Han såg människor som handlade, bytte pengar, sprang fram och tillbaka — men han såg inte bön, inte vördnad, inte Guds närvaro.
Då ropade han med kraft:

"ܟܬܝܒܐ ܝܠܗ ܕܒܝܬܝ ܒܝܬܐ ܕܨܠܘܬܐ ܒܕ ܩܪܝܐ ܩܕܝܫܐ، ܐܝܟܢܐ ܐܢܬܘܢ

ܥܒܝܕܬܘܢ ܓܦܝܬܐ ܕܓܝܣܐ *Rövarnäste*"

Det var inte bara ett utbrott av ilska. Det var en **profetisk handling** — en kallelse till rening, till väckelse, till helighet.

- Och när vi ser på våra kyrkor i dag… är inte Jesu ord fortfarande lika aktuella? Våra kyrkor har blivit vackra, organiserade, välordnade – men ibland tomma på **Kristi Ande**.
- De har blivit platser för tradition, för högtider, dop, bröllop och minnesstunder — men inte längre den levande källan till andlig kraft.
- Kyrkan, som skulle vara platsen där himlen möter jorden, har i många fall blivit en byggnad vi besöker ibland – inte ett **bönens hus** där Gud förvandlar liv.

Vad betyder ”Rövarnäste” (den of thieves)?

När Jesus sa dessa ord citerade han profeten Jeremia (Jer 7:11):

I Jerusalems tempel fanns män som utnyttjade det heliga rummet för egen vinning. Men ordet “rövarnäste” betyder också symboliskt: en plats där man **tar** i stället för att **ge**, där man **använder Gud** i stället för att **tjäna honom**.

När kyrkan förlorar sitt centrum i Kristus och blir en plats där människor söker ära, status, eller bara lugn samvete – då riskerar den att bli just det: ett “rövarnäste”.

Men kyrkan är kallad att vara **Guds boning**, inte människors marknad.

Ett **bönens hus**, där varje själ får möta den levande Guden.

Kyrkan i den första tiden – En levande kropp

Låt oss vända blicken till den första kyrkan.

De hade inga katedraler, inga vackra ikoner, inga officiella strukturer –

men de hade något vi ofta saknar i dag: **Andens eld och bönens kraft.**

När aposteln Petrus kastades i fängelse (Apg 12:1–17), kunde kyrkan ha gett upp.

Men vad gjorde de?

"ܥܕܬܐ ܒܨܠܘܬܐ ܡܨܠܝܐ ܠܐܠܗܐ ܒܘܬ ܕܝܠܗ" (Apg 12:5)

Och Gud hörde. Ängeln **kom**, kedjorna **föll**, dörrarna **öppnades**, och Petrus gick ut **fri**.

Det var inte politisk kraft, inte mänskliga planer – det var **en bedjande kyrka** som rörde vid himlen.

Det är så den heliga kyrkan lever: inte genom **aktivitet**, utan genom **bön** och **tro**.

Vår tid – kyrkan som glömde sitt centrum

Många kyrkor i dag har blivit **traditionella kyrkor**, men inte **andliga tempel**.

Vi hedrar Gud med våra läppar men har ofta glömt hjärtats bön.

Vi har tid för allt – men inte för Gud.

Vi planerar, organiserar, och pratar om Gud – men vi talar inte **med** Gud.

Och därför har Kristi Ande dragit sig undan från många hjärtan, inte för att Han vill, utan för att vi inte längre ger Honom utrymme.

Men det finns hopp.

För Jesus rensade inte templet för att förstöra det, utan för att **återställa det**.

Han vill göra samma sak i dag – i våra kyrkor, och i våra hjärtan.

Vägen tillbaka – Hur kyrkan återfår sin helighet

1️⃣ Återvänd till bönens kraft

Allt börjar med bön.

När kyrkan börjar be på nytt – med tro, hunger och längtan – då återvänder Anden.

"ܟܬܝܒܐ ܡܠܗ ܕܒܝܬܝ ܒܝܬܐ ܕܨܠܘܬܐ ܒܕ ܦܝܫ ܩܕܝܫܐ"

Låt varje möte, varje gudstjänst, varje andakt börja med bön – inte som en rutin, utan som en hjärtats suck till Gud.

2️⃣ Återupprätta heligheten

Vi behöver återvända till vördnaden inför Guds hus.

När vi går in i kyrkan, går vi inte in i en byggnad – vi går in i **Herrens helgedom**.

Att vi tänker på vår klädstil, ord...

3️⃣ Bygg gemenskap, inte bara sammankomster

Den första kyrkan levde tron tillsammans – delade brödet, bad och hjälpte varandra.

Kyrkan ska vara ett **andligt hem**, inte en institution.

4️⃣ Sätt Kristus i centrum igen

Tradition är vacker när den bär Kristus. Men utan Kristus blir den tom.

Vi behöver återvända till enkelheten: Jesus i centrum, Jesus i hjärtat, Jesus i allt.

Avslutning – Ett rop till förnyelse

Bröder och systrar, kyrkan är inte Guds förlorade projekt – den är fortfarande **Kristi kropp**. Men kroppen måste återfå liv från huvudet – från Kristus själv.

Om vi åter gör kyrkan till ett bönens hus, om vi åter fyller den med tro, med Ande, med helighet, då kommer den åter bli vad den var menad att vara:

en plats där Guds närvaro bor, där människor finner frid, och där världen ser att Gud lever.

Mitt hus skall kallas ett bönens hus.

Låt oss börja där.

Låt det börja med oss.

Låt det börja idag.